

Για μία θετική αποτίμηση του Κυπριακού Αγώνα 1955-1959: Ο Ελληνισμός, η Βρετανία, η Τουρκία

Η ανακοίνωση αυτή απαντά στο ερώτημα αν έπρεπε να γίνει ο Αγώνας, αν ήταν ευνοϊκό το διεθνές κλίμα και αν τελικά θεωρούμε θετική την έκβαση παρά τη μη επίτευξη του αρχικού στόχου: της Αυτοδιάθεσης- Ένωσης.

Η ανακοίνωση θα εξηγήσει ότι έπρεπε οπωσδήποτε να γίνει ο ένοπλος Αγώνας, δεδομένου ότι ήδη από τη Βρετανική Αποικιακή Διοίκηση είχε αρχίσει – και θα συνεχιζόταν πιο έντονα- μία προσπάθεια αφελληνισμού της Παιδείας και της συνείδησης των Ελλήνων Κυπρίων. Η Ανεξαρτησία τουλάχιστον επέτρεψε στον Κυπριακό Ελληνισμό να διατηρήσει την ταυτότητά του.

Τα 4 βρετανικά σχέδια κατά τη διάρκεια του Αγώνα (Χάρτινγκ, Ράντκλιφ, Φουτ και ΜακΜίλλαν) ήταν αποικιοκρατικά ή/και διχοτομικά, άρα απορριπτέα.

Ο Αγώνας της ΕΟΚΑ είχε θετικά αποτελέσματα για τον ευρύτερο Ελληνισμό, διότι ανέδειξε αξίες, αρχές και πρότυπα βασισμένα στην Αρχαία Ελλάδα, στο 1821 και στην Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη. Εξ άλλου ένωσε τη φοιτητική νεολαία και γενικότερα την κοινωνία της Ελλάδος λίγα χρόνια μετά τη λήξη του δραματικού Εμφυλίου.

Η ανακοίνωση θα αναδείξει τους βρετανικούς και τουρκικούς στόχους κατά την περίοδο εκείνη με βάση το σχέδιο Νιχάτ Ερίμ, τη συμμαχία Βρετανίας και Τουρκίας στο CENTO και την ανάγκη των Βρετανών να ελέγχουν την πρόσβαση στο Σουέζ και στην έξοδο των ενεργειακών αγωγών.

Η ανακοίνωση δεν έχει παρουσιασθεί ή δημοσιευθεί σε άλλο Συνέδριο ή σε Τόμο.